

Afscheid Mauricio Meneses

Populaire priester verlaat Martha en Mariaparchie

„Het is een heftige tijd. Ik sta voor een mooie nieuwe uitdaging, maar afscheid nemen is moeilijk. Dit is de parochie van mijn eerste doop- en huwelijksvieringen, ik ben hier als persoon en priester gegroeid.“ Parochievicaris Jesús Mauricio Meneses Santiago (38) is met ingang van 1 februari 2023 door de bisschop van Utrecht benoemd als pastoor van de H. Titus Brandsmaparochie in Wageningen en omstreken.

Christine Schut

Mauricio Meneses neemt na 5,5 jaar afscheid van de Martha en Mariaparchie waartoe de HH Petrus en Pauluskerk aan het Kerkplein in Soest en de Caroluskerk aan de Rademakerstraat in Soesterberg behoren. Daarnaast is Meneses parochievicaris, vroeger kapelaan genoemd, van de parochie Onze Lieve Vrouw van Amersfoort. Het gesprek vindt plaats in de pastorie van de kerk in Soest, waar Meneses nog tot 1 maart woont omdat zijn nieuwe woonruimte in Wageningen nog moet worden opgeknapt. Het is behaaglijk warm. „Ik probeer hier Colombiaanse temperaturen te creëren“, lacht de priester, verwijzend naar zijn geboorteland. In de Titus Brandsmaparochie wordt hij pastoor en daarmee eindverantwoordelijk voor het reilen en zeilen.

„Pastoraal gezien is dat een uitdaging, vooral omdat ik daar niemand ken. Hier ervaar ik nog steeds begrip van de mensen als dingen anders gaan dan ze hadden gehoopt. Ze waren nooit negatief als er iets misging. De parochianen hier hebben mij omarmd. Als persoon, als vriend en vooral als pastor, dus herder. Ik ken de mijnen en de mijnen kennen mij moet ik straks opnieuw opbouwen.“ Mauricio Meneses is eind oktober door de bisschop van Utrecht gevraagd pastoor te worden in Wageningen en omstreken. „Dat kwam enigszins als een verrassing. Maar toen pastoor Gé Nijland hier in januari 2022 werd benoemd, waren we, met Joachim Skiba, ineens met zijn drieën. We wisten dat drie priesters teveel was en vroegen ons af wat er zou gaan gebeuren. Dit dus. Ik mocht het verzoek weigeren, maar daarvoor moest ik goede argumenten hebben. Ik heb ja gezegd, dat is begin december bekend gemaakt.“

Mauricio Meneses kwam in 2014 als missionaris naar Nederland, samen met drie medestudenten. De anderen gingen terug naar Colombia, Meneses bleef. In zijn thuisland wonen nog zijn moeder, drie zussen en twee broers. Zijn vader werd in 1999 slachtoffer van het geweld in Colombia. „Hij was op het verkeerde moment op de verkeerde plek en werd doodgeschoten.“ Meneses wil één keer per jaar terug naar zijn geboorteland om zijn familie en vrienden te bezoeken. „Dat vind ik belangrijk, al zie ik Nederland inmiddels als thuis.“

NEDERLAND MISSIELAND „In Colombia is het geloof verweven met de cultuur. Nederland is wat dat betreft een missieland. Er heerst geestelijke armoede. Dat is nu eenmaal de werkelijkheid. Er zijn te weinig priesters om voor te gaan in alle kerken.“ Omdat de Nicolaaskerk het eucharistisch centrum is van de Martha en Mariaparchie is daar elke zondag om 11.00 uur een eucharistieviering. In de andere kerken rouleren de beschikbare priesters. Daarnaast worden diensten geleid door vrijwilligers, de zogenaamde leken. „Dat is prima, dat zijn andersoortige vieringen. Bovendien werken onze vrijwilligers hard aan de gemeenschapsofbouw.“ Op de vraag of het niet lastig is dat Meneses overal naartoe wordt gestuurd, antwoordt hij. „Wij zijn instrumenten in Gods handen, dit is één van de dimensies die bij het priesterleven horen.“ Meneses krijgt in zijn nieuwe werkgebied een parochie met zeven kerken, en een eigen parochievicaris. „Zorgen is niet het juiste woord“, antwoordt de priester op de vraag of hij zich zorgen maakt over de toekomst van de katholieke kerk. „Het is de harde werkelijkheid dat kerkgang niet zo belangrijk wordt gevonden, dat zagen we tijdens corona. Ik mag niet klagen over belangstelling tijdens de eu-

charistie, maar in het algemeen zien we dat kerken dichtgaan, zoals recent de Familiekerk in Soest. Het is voor ons als parochies een uitdaging mensen terug te krijgen door inspiratie te bieden. Gemeenschapsofbouw is daarbij één van de grootste uitdagingen.“

KARAOKE Meneses heeft zich in korte tijd gemanifesteerd in de parochie. Hij geniet veel waardering en respect, onder meer door de moderne wijze waarop hij invulling geeft aan zijn werk. „Ik ben wel spontaan. Ik breng mijn eigen cultuur naar voren, waaronder in de manier waarop ik met kinderen en jongeren omga en ik ben heel sociaal. Dat vinden de parochianen aantrekkelijk. Ik probeer kinderen dichtbij Jezus te brengen. Met respect voor de liturgie probeer ik een creatieve invulling te geven en de vieringen toegankelijk voor hen te maken“, zegt Meneses die in zijn vrije tijd graag wandelt, leest, danst en zingt (karaoke). „Ik zing dan vooral popmuziek, maar ook Ramses Shaffy. Aan de hand van André Hazes heb ik Nederlands geleerd. Jullie realiseren je niet wat voor moeilijke taal jullie hebben“, lacht de priester.

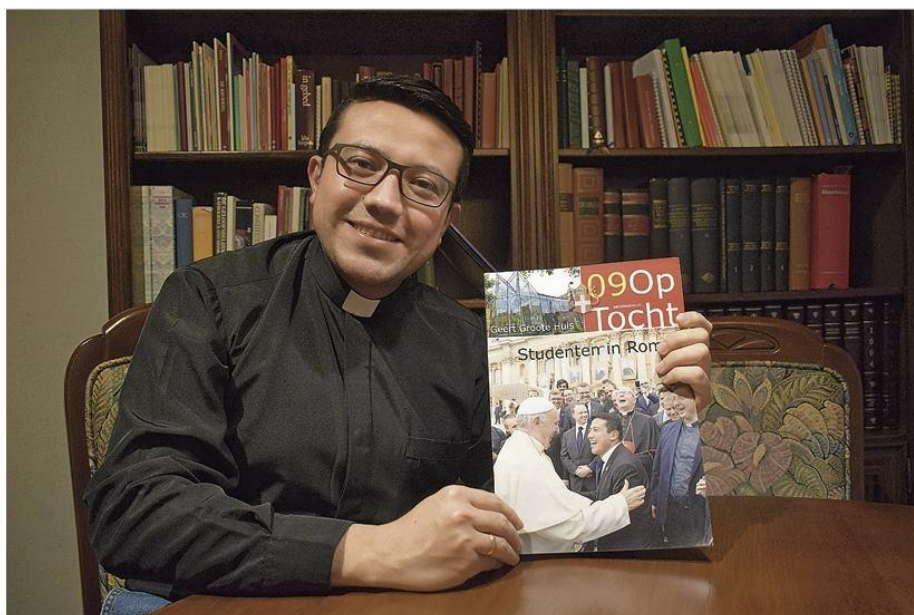
Op de vraag of hij ook carnaval viert. „Ik ben niet van dit soort vieringen, maar ik geniet er zeker wel van. Een Francisciaan heeft mij een keer uitgenodigd tijdens carnaval in Den Bosch; wat een feest. Onder de mensen zijn voor mij erg belangrijk. Dat kon toen goed.“ Meneses draait zijn hand niet om voor het leiden van een carnavalsviering. Hij laat een filmpje zien waarin hij als voorganger 'Het kleine café aan de haven' zingt, door hemzelf voorzien van een religieuze tekst. „Ook bij carnavalsmissen probeer ik creatief te zijn. Een priester moet ook denken aan zijn parochianen. De kerk biedt daar ruimte voor.“

PAUS In 2016 heeft Meneses in Rome paus Franciscus ontmoet. Hij haalt een rozenkrans uit zijn broekzak. „Deze heb ik gekregen van de paus. Hij haalde hem uit zijn broekzak en gaf hem aan mij. Ik heb hem sindsdien altijd in mijn zak. Franciscus staat erom bekend dat hij soms het protocol doorbreekt. Bovendien spreek ik zijn taal. Daarom durfde ik hem te vragen een selfie met mij te maken. Dat was een mooi moment. Ik kon er daarna bijna niet van slapen.“

Wil Mauricio nog iets tegen zijn parochianen hier zeggen? „Ik wil hen van harte bedanken voor hun gastvrijheid. Ik heb veel van hen geleerd en veel mogen ontvangen. Ik heb mooie herinneringen met hen meegeemaakt en ik weet dat zij mij ook een mooie tijd gunnen. Al is afscheid nemen altijd verdrietig. Maar ik vertrek niet naar het einde van de wereld.“

En hoe zit het met de opvallende op een trouwring gelijkende ring aan zijn rechter hand? „In deze ring is goud uit de trouwringen van mijn ouders en de ring die ik kreeg bij mijn doop samengesmolten. Toen ik serieus religieus werd, legde ik de gelofte af van gehoorzaamheid, armoede en kuisheid. Omdat veel vrouwen die de ring zien denken dat ik getrouwd ben, helpt de ring bij de laatste gelofte“, lacht Meneses nu hard. Dan, serieuzer: „Ik besteed veel tijd aan preken, die zijn voor mij een mooie motivatie. Ik hoop mij in mijn nieuwe parochie snel thuis te voelen, dat is een uitdaging. Maar ik ga deze nieuwe uitdaging graag aan.“

De afscheidsmis van de Martha en Mariaparchie is zondag om 11.00 uur in de Petrus en Pauluskerk.

■ Mauricio Meneses laat het bewijs zien van zijn ontmoeting met paus Franciscus in Rome.

Christine Schut